

ลายนิ้วมือกับการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคล Fingerprints and Personal Identification

พันตำรวจโทหญิง โสภชา สิงห์ทอง¹

Police Lieutenant Colonel. Sopacha Singthong¹

บทคัดย่อ

ลายนิ้วมือเป็นพยานหลักฐานที่สำคัญมากอีกอย่างหนึ่งของงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ เนื่องจากลายนิ้วมือของแต่ละบุคคลจะไม่ซ้ำกันและไม่เปลี่ยนแปลงตั้งแต่เกิดจนเสียชีวิต การตรวจพิสูจน์ลายนิ้วมือนั้นจะตรวจพิสูจน์โดยผู้ชำนาญ ซึ่งจะตรวจพิสูจน์ลายนิ้วมือจากสถานที่เกิดเหตุกับแผ่นลายพิมพ์นิ้วมือ 10 นิ้ว ตามรูปแบบต่างๆ ของผู้ต้องสงสัยด้วยกล้องขยาย 4-6 เท่า อีกอย่างหนึ่งคือการตรวจพิสูจน์ลายนิ้วมือแฝงด้วยเครื่องตรวจพิสูจน์ลายนิ้วมืออัตโนมัติ (AFIS) ในกรณีที่ไม่มีผู้ต้องสงสัย การตรวจพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลจะต้องดูจากจุดลักษณะสำคัญพิเศษของจุดตำหนิ (Special Characteristic Minutia) ของลายเส้นที่มีจุดลักษณะเป็นเส้นแตก เส้นแขนงเส้นสั้นๆ เส้นทะเลสาบ การสิ้นสุดของเส้น และจุดซึ่งพิเศษเหล่านี้จะปรากฏบนลายนิ้วมือ ฝ่ามือ และฝ่าเท้า แล้วทำการตรวจพิสูจน์เปรียบเทียบลายเส้นของจุดลักษณะสำคัญพิเศษตั้งแต่ 10 จุดขึ้นไปจึงยืนยันว่าเป็นบุคคลเดียวกัน

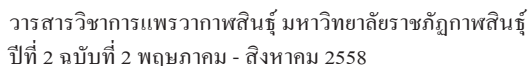
คำสำคัญ : ลายนิ้วมือ, การพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคล

Abstract

A finger-print can be considered a witness. In presenting court testimony fingerprints are often compared by forensic scientists to identify a person during an investigation. Fingerprints cannot be changed and remain the same from birth to death. Fingerprints are often evaluated by

¹ นักวิทยาศาสตร์ (สบ.3) หัวหน้าพิสูจน์หลักฐานจังหวัดกาฬสินธุ์ โทร. 088-536-3877

¹ Scientist (Level 3) Chiet of Crime Detection Kalasin. Tel. +6688-536-3877

Keywords : Fingerprints, Personal Identification

ปัจจุบันปัญหาทางด้านอาชญากรรมเกิดขึ้นเกือบทุกวัน ในสังคมไทยมีทั้งคดีใหญ่ และคดีเล็กมากมาย ซึ่งการที่จะเอาตัวผู้กระทำความผิดที่แท้จริงมาลงโทษตามกระบวนการ ยุติธรรมนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งในการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยเฉพาะจะต้องมีการรวบรวมพยานหลักฐานมายืนยันให้สามารถพิสูจน์ความผิด ได้อย่างชัดเจน ดังนั้น ประเทศต่างๆ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศญี่ปุ่น ประเทศในแถบทวีปยุโรป จึงได้มีการนำเอาความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ต่างๆ มาใช้ในการพิสูจน์หลักฐานให้ได้ผลที่ถูกต้องแท้จริง

อย่างไรก็ตามการที่ศาลจะลงโทษจำเลยหรือไม่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือพยานหลักฐาน (Evidence) นั่นเองซึ่งหมายถึงใดๆ ที่สามารถจับต้องได้ตามกฎหมาย เป็นสิ่งที่นำเสนอในชั้นศาลได้เพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงในคดีได้ ไม่ว่าจะเป็นพยานบุคคล พยานเอกสาร พยานวัตถุ (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 226) และพยานหลักฐานพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ (Forensic Science) ได้เข้ามา มีบทบาทสำคัญในกระบวนการทางยุติธรรมมากขึ้น กระทำการอย่างไร วิธีการใด ประสงค์ต่ออะไรและใครเป็นผู้กระทำผิด รวมทั้งการพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งพยานหลักฐานเหล่านี้มีความสำคัญต่อการสืบสวนและสอบสวน และสามารถนำไปใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีความในชั้นศาลได้ หนึ่งใน

พยานหลักฐานที่สำคัญทางด้านนิติวิทยาศาสตร์ก็คือลายนิ้วมือเนื่องจากลายนิ้วมือของแต่ละบุคคลไม่ซ้ำกันและไม่มีการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่เกิดจนเสียชีวิต

ดังนั้นรอยลายนิ้วมือที่ตรวจเก็บได้จากสถานที่เกิดเหตุคือของกลางที่พนักงานสอบสวนนำส่งเป็นพยานหลักฐานที่แสดงว่าบุคคลผู้เป็นเจ้าของลายนิ้วมืออยู่ในสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรมที่ได้สัมผัสกับวัตถุที่ตรวจพบลายนิ้วมือโดยบังเอิญ การตรวจพบลายนิ้วมืออาจนำไปสู่ผู้ต้องสงสัย ลายนิ้วมือในสถานที่เกิดเหตุจึงเป็นวัตถุพยานที่มีประโยชน์ต่อการตรวจพิสูจน์ข้อเท็จจริง เพื่อผลประโยชน์ในการบังคับใช้กฎหมายและลงโทษในแง่ความแม่นยำและเป็นที่ยอมรับต่อกระบวนการยุติธรรม

นิติวิทยาศาสตร์ (Forensic Science)

มีผู้ให้นิยามไว้มากมายแต่กล่าวโดยสรุปความแล้ว หมายถึง การนำเอาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ในสาขาวิชาต่างๆ มาประยุกต์ใช้กับกฎหมายในด้านการสืบสวนสอบสวน การดำเนินคดีทางกฎหมายเพื่อช่วยกระบวนการยุติธรรมในการพิสูจน์หลักฐานและนำไปสู่ผู้กระทำผิดอาญา (อรรถพล แซ่มสุวรรณวงศ์ และคณะ, 2544)

มีประโยชน์ต่อการพิสูจน์ข้อเท็จจริงเพื่อผลในการบังคับใช้กฎหมายและลงโทษในแง่ของความแม่นยำ เป็นความจริงที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้ทำให้วัตถุพยานหรือหลักฐานวิทยาศาสตร์เป็นที่ยอมรับต่อกระบวนการยุติธรรม นิติวิทยาศาสตร์ จำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. นิติวิทยาศาสตร์เป็นธรรมชาติ เช่น วิชาพิสูจน์หลักฐาน รวมถึงการตรวจสถานที่เกิดเหตุและเก็บรวบรวมวัตถุพยานในสถานที่เกิดเหตุ
2. นิติวิทยาศาสตร์ที่เป็นวิทยาศาสตร์ประยุกต์โดยการนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์ในสาขาวิชาต่างๆ มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อกระบวนการยุติธรรม (สราวุธ เบญจกุล, 2550)

การพิจารณาคดีอาญามี 2 ประการ คือ ข้อกฎหมายและข้อเท็จจริง การพิจารณาข้อเท็จจริง หรือความสัจจริงในคดีว่าเป็นอย่างไร แล้วยกข้อกฎหมายขึ้นวินิจฉัยว่าจำเลยควรได้รับการลงโทษหรือปล่อยตัว ซึ่งข้อเท็จจริงที่เป็นธรรมชาติซึ่งบุคคลธรรมดาจะรู้จะพึงรู้ได้เอง และข้อเท็จจริงนอกเหนือจากจากความรู้ของคนธรรมดาที่ต้องยกเอาพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์เข้าสู่ การพิจารณาเพื่อสืบข้อเท็จจริง ซึ่งสืบโดยผู้มีความเชี่ยวชาญได้ทำการตรวจและวิเคราะห์ วินิจฉัยและสังเกตเหตุการณ์ต่างๆ หรือ

สิ่งของต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่าพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์คือความเห็นของผู้เชี่ยวชาญตามกฎหมายนั่นเอง

พิสูจน์เอกลักษณ์บุคคล (Personal Identification)

ภาพที่ 1 แสดงภาพลายนิ้วมือเพื่อตรวจพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคล
ที่มาสืบค้นจาก scienceweek.net.au.

นิติวิทยาศาสตร์

คือการใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์การแพทย์และวิทยาศาสตร์แขนงต่างๆ ในการตรวจพิสูจน์ตัวบุคคล เพื่อเป็นที่ยืนยัน (ณรงค์ กุลนิเทศ และคณะ, 2554) วิธีการตรวจพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลก่อให้เกิดกระบวนการสืบสวนสอบสวนเพื่อยืนยันตัวบุคคลแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ไม่เป็นวิทยาศาสตร์ (Non-Scientific) เป็นการพิสูจน์เอกลักษณ์ในเบื้องต้นไม่สามารถยืนยันได้ร้อยเปอร์เซ็นต์แต่สามารถไปช่วยประกอบในการคัดกรองการตรวจพิสูจน์ให้แคบลงเช่น ซิวิต ศพ โครงกระดูก ชิ้นส่วนเนื้อเยื่อ เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ รูปพรรณสัณฐาน

2. เป็นวิทยาศาสตร์ (Scientific) เป็นการตรวจพิสูจน์ที่ยืนยันได้เอกลักษณ์บุคคลได้ร้อยเปอร์เซ็นต์เช่น ดีเอ็นเอ ลายพิมพ์นิ้วมือ ฟัน

ลายนิ้วมือ (Fingerprint)

คือ การประทับของปลายนิ้วเป็นรายละเอียดของลายเส้นบนผิวหนังที่กลับด้านกันผิวหนังที่เป็นลักษณะลายเส้นนูนขึ้นมาบนฝ่ามือและฝ่าเท้า เรียกว่า เส้นนูน (Friction Ridge) ลักษณะตำแหน่งและความสัมพันธ์ของเส้นนูนในแต่ละคนจะแตกต่างกัน เส้นนูนจะมีรู (Pore) ที่ต่อกับต่อมเหงื่อและเส้นร่อง (Furrow) รอยลึกที่อยู่ต่ำลงไปกว่าระดับของเส้นนูน

ลายนิ้วมือเป็นลักษณะทางกายภาพที่ใช้ระบุเอกลักษณ์บุคคลที่ค่อนข้างแน่นอน แม้ว่ารอยลายบุคคลนิ้วมือที่เป็นแฝดเหมือนที่มี DNA ตรงกัน แต่ลายนิ้วมือจะไม่เหมือนกัน

ภาพที่ 2 แสดงการพิมพ์ลายนิ้วมือ 10 นิ้ว ของผู้ต้องสงสัยเพื่อใช้ตรวจพิสูจน์เปรียบเทียบที่มาสืบค้นจาก [http://www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1355629007 &groupid=03&catid=&subcatid=](http://www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1355629007&groupid=03&catid=&subcatid=)

ซึ่งการตรวจพิสูจน์ของลายนิ้วมือเป็นสาขาหนึ่งในวิชาการตรวจพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคล (Personal Identification) จากการศึกษาค้นคว้าของนักวิทยาศาสตร์เป็นเวลานานพบว่า ลักษณะลายเส้นที่ปรากฏบนนิ้วมือของมนุษย์สามารถใช้ในการตรวจพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลได้เนื่องจากพบความจริง 2 ประการ คือ

1. ลายนิ้วมือของแต่ละบุคคลไม่เหมือนกัน (Uniqueness) ซึ่งแต่ละบุคคลจะมีลักษณะเฉพาะพิเศษที่แตกต่างกัน

Sir Francis Galton ได้ตีพิมพ์บทความวิชาการเป็นครั้งแรกเกี่ยวกับระบบลายนิ้วมือที่สามารถระบุบุคคลได้ด้วยลักษณะของลายเส้นบนลายนิ้วมือที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะบุคคลที่เรียกว่า จุดลักษณะสำคัญ ซึ่งสามารถอยู่ได้ทนทานถาวรตลอดอายุของบุคคลนั้น และยังคงใช้อยู่จนทุกวันนี้

สำหรับสถิติโอกาสที่คนเราจะมีย่านนิ้วมือตรงกันมีประมาณ 1 ในหมื่นล้าน มากกว่าจำนวนประชากรโลกมีประมาณ 6,783,037 ล้านคน ประมาณ 8.840 เท่า นั่นคือ ประมาณ 8 ชั่วโมงคน (พรณี พนิตประชา, 2553)

2. ลายนิ้วมือของแต่ละบุคคลไม่เปลี่ยนแปลง (Permanence) ลายเส้นของผิวหนังเริ่มปรากฏเส้นตั้งแต่เป็นทารกอยู่ในครรภ์มารดาประมาณเดือนที่ 3-4 ลักษณะลายเส้นในลายนิ้วมือของมนุษย์นี้จะไม่มีการเปลี่ยนจนตาย เมื่อเป็นเด็กอายุยังน้อยลายมือก็จะลายเส้นเล็ก เมื่อโตขึ้นอายุมากขึ้นลายเส้นก็จะขยายใหญ่ขึ้นในรูปและสภาพเหมือนเดิม แม้แต่ตายลายมือที่ปรากฏก็จะไม่เปลี่ยนแปลง

การตรวจพิสูจน์ลายนิ้วมือแบ่งเป็น 2 ระบบ

1. การตรวจพิสูจน์ลายนิ้วมือโดยผู้ชำนาญพิเศษ

ผู้ชำนาญการพิเศษ หมายถึง พยานบุคคลซึ่งมีความเชี่ยวชาญในการใดๆ และความเห็นของเขานั้นอาจมีประโยชน์ในการวินิจฉัยคดี ในการสอบสวน ใต้สวน มูลฟ้อง หรือพิจารณา (ป. วิ อาญา มาตรา 243)

ผู้มีความรู้เชี่ยวชาญ หมายถึง บุคคลซึ่งคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง อ้างเป็นพยานของตน โดยบุคคลนั้นมีความรู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาหนึ่งวิชาใดโดยเฉพาะ ซึ่งความเห็นของเขานั้น อาจเป็นประโยชน์ในการวินิจฉัยชี้ขาดความในประเด็น (ตาม ป. วิ แห่ง มาตรา 98 และมาตรา 99 วรรคสอง)

ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญที่ศาลแต่งตั้งโดยศาลเห็นสมควร หรือโดยคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอก็ได้และศาลก็มีสิทธิตั้งผู้เชี่ยวชาญได้ ไม่ว่าการพิจารณาจะอยู่ในชั้นใดส่วนจะแต่งตั้งผู้ใดนั้น อาจแต่งตั้งตามที่ความตกลงกัน หรือจากทะเบียนผู้เชี่ยวชาญก็ได้ (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 129)

ในกรณีที่ผู้ต้องสงสัยให้ส่งลายนิ้วมือ ลายนิ้ว ฝ่ามือ ฝ่าเท้า ของผู้ต้องสงสัย มาให้ตรวจพิสูจน์กับลายนิ้วมือจากสถานที่เกิดเหตุ เพื่อยืนยันตัวบุคคลมาทำการตรวจ พิสูจน์เปรียบเทียบกับกล้องขยาย 4-6 เท่า

ภาพที่ 3 แสดงภาพผู้เชี่ยวชาญกำลังตรวจพิสูจน์เปรียบเทียบกับกล้องขยาย 4-6 เท่า

2. การตรวจพิสูจน์ด้วยเครื่องตรวจพิสูจน์ลายพิมพ์มืออัตโนมัติ (Automated Fingerprint Identification System : AFIS)

ในกรณีที่ไม่มีผู้ต้องสงสัยให้ตรวจพิสูจน์ลายนิ้วมือจากสถานที่เกิดเหตุกับเครื่อง ตรวจพิสูจน์ลาย พิมพ์นิ้วมืออัตโนมัติ เพื่อค้นหาตัวผู้กระทำความผิดจากฐานข้อมูล ลายพิมพ์นิ้วมือ 10 นิ้ว ของผู้มีประวัติที่กองทะเบียนประวัติอาชญากร ซึ่งได้จัดเก็บไว้ ในสารบบตรวจสอบลายพิมพ์นิ้วมืออัตโนมัติ

ระบบ AFIS เป็นการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้งานร่วมกับหลักวิชา ลายพิมพ์นิ้วมือ โดยในขั้นตอนของการใช้งานนั้น ลายพิมพ์นิ้วมือของอาชญากร ทั่วประเทศถูกส่งมาตรวจสอบและและเก็บในฐานข้อมูลของระบบ AFIS ของ กองทะเบียนประวัติอาชญากร Software ของระบบ AFIS และแยกประเภทมัดหยาบ ประเภทกันหอย และแสดงจุดใจกลางของลายเส้นในลายนิ้วมือจะมีจุดสำคัญลักษณะ สำคัญพิเศษ

จุดลักษณะของลายเส้นแล้วคำนวณค่าความสัมพันธ์ของจุดต่างๆ ดังกล่าวเป็นค่าทางคณิตศาสตร์โดยอัตโนมัติประเภทลายนิ้วมือและค่าทางคณิตศาสตร์ของลายนิ้วมือแต่ละนิ้วจะเป็นข้อมูลเข้าไปค้นหาเปรียบเทียบกับฐานข้อมูลในระบบ AFIS หากพบข้อมูลที่ตรงกันก็แสดงว่าผู้นั้นเคยมีประวัติอาชญากร เพื่อที่จะให้รายละเอียดและยืนยันประวัติทั่วไปของผู้ต้องหา ดังในสถานที่เกิดเหตุพบลายนิ้วมือแฝงคือลายนิ้วมือของผู้ต้องสงสัยไม่สมบูรณ์อาจมีเพียงครั้งเดียวระบบ AFIS ก็สามารถนำลายนิ้วมือที่ไม่สมบูรณ์มาก จุดลักษณะสำคัญของลายเส้นมาค้นกับข้อมูลประวัติอาชญากรได้

การตรวจพิสูจน์รอยลายนิ้วมือแฝง

สำหรับการตรวจเก็บวัตถุพยานคืองานตรวจสถานที่เกิดเหตุนักวิทยาศาสตร์ต้องเก็บรวบรวมวัตถุพยานหลักฐานทั้งหมดทุกอย่างละเอียดและรอบคอบ ต้องมีการเก็บรักษาสถานที่เกิดเหตุและตรวจพิสูจน์ตามหลักสากล เพราะสถานที่เกิดเหตุ คือจุดเริ่มต้นของคดี เชื่อว่าทุกครั้งที่มีการกระทำความผิดของคนร้ายจะทิ้งร่องรอยหลักฐานไว้เสมอ (Every Contact Leaves a Trace) ดังนั้นการเข้าตรวจสถานที่เกิดเหตุจึงต้องตรวจสอบรอยลายนิ้วมือ ฝ่ามือ ฝ่าเท้าแฝงที่เกิดขึ้นบ่อยที่สุด เพราะคนร้ายที่ทำความผิดในแต่ละครั้งจะมีการสัมผัส วัตถุใดๆ ผิวหนังที่มีรูของต่อมเหงื่อเรียงเป็นแถว เหงื่อและไขมันที่ถูกขับออกมาพร้อมกับสารอื่นๆ ที่ถูกขับออกมาจากต่อมไขมัน เนื่องจากการสัมผัสกับพื้นผิวจะติดกับผิวที่มาสัมผัสเกิดรอยประทับของรูปแบบลักษณะสำคัญเฉพาะตัวของบุคคลซึ่งใช้ในการตรวจเอกลักษณ์บุคคล ลักษณะเฉพาะตัวที่เรียกว่า จุดลักษณะสำคัญพิเศษของจุดตำหนิ (Special Characteristic of Minutia) ต้องกำหนดโดยพิจารณาจากลักษณะพิเศษเฉพาะของจำนวน ตำแหน่งและทิศทางของลายเส้นหรือเส้นที่มีมือแต่ละบุคคล การสิ้นสุดของเส้น (Ridge Ending) เส้นแตกแขนง (Bifurcation) เส้นสั้นๆ (Short Ridge) เส้นทะเลสาบ (Enclosure) และ จุด (Dot) ซึ่งจุดพิเศษเหล่านี้จะปรากฏ บนลายนิ้วมือ ฝ่ามือและฝ่าเท้า

เมื่อต้องการตรวจพิสูจน์เปรียบเทียบลายนิ้วมือว่าเป็นลายนิ้วมือของบุคคลเดียวกันหรือไม่จำเป็นต้องชี้ให้เห็นลักษณะสำคัญพิเศษจะต้องเหมือนกันทุกตำแหน่งตั้งแต่ 10 จุดขึ้นไป แบบจุดต่อจุด เพื่อใช้ในการประกอบการพิจารณาคดีในชั้นศาล

รูปแบบลายนิ้วมือ แบ่งเป็น 3 แบบหลักๆ คือ

1. แบบโค้ง (Arch) แบบนี้มีประมาณ 5% ลักษณะลายเส้นในลายนิ้วมือจะตั้งต้นจากขอบเล็บด้านหนึ่งแล้ววิ่งไปอีกด้านหนึ่ง ไม่มีเส้นเกือกม้า ไม่มีมุมแหลม
2. แบบมัดหอย (Loop) แบบนี้มีประมาณ 65% ลายนิ้วมือจะมีสันดอนข้างเดียว มีเส้นวกกลับอย่างน้อย 1 เส้นมีจุดใจกลางนับจากสันดอนอย่างน้อย 1 เส้น
3. แบบก้นหอย (Whorl) แบบนี้มีประมาณ 30% เป็นลายนิ้วมือที่มีเส้นเวียนรอบ มีลักษณะเหมือนนาฬิกา รูปไข่ วงกลม มีสันดอน 2 แห่ง และถ้าลากเส้นสมมุติจากสันดอนด้านหนึ่งไปอีกด้านหนึ่งต้องตัดเส้นเวียนรอบ (พัชรา สินลอยมา, 2549)

ลายนิ้วมือที่ประทับบนพื้นผิวในสถานที่เกิดเหตุ แบ่งออกเป็น 2 แบบ ได้แก่

1. ลายนิ้วมือมองเห็นด้วยตาเปล่า (Patent Fingerprint) เช่น ลายนิ้วมือเปื้อนเลือด เปื้อนฝุ่นที่ติดบนพื้นชนิดต่างๆ โดยปรากฏในลักษณะสองมิติมีความกว้างและความยาว ลายนิ้วมือ ฝ่าเท้าเกิดการสัมผัสกับวัตถุที่มีลักษณะนูน เช่น ขี้ผึ้ง ดินเหนียว ปูนกึ่งแห้งโดยปรากฏในลักษณะสามมิติที่มีลักษณะความกว้าง ความยาว ความลึก

2. ลายนิ้วมือชนิดมองไม่เห็นด้วยตาเปล่าของ (Latent Fingerprint) ของลายนิ้วมือแฝง เช่น ลายนิ้วมือติดกระจก ไม้ พลาสติก จึงจำเป็นต้องมีวิธีและกระบวนการเพิ่มเติมเพื่อให้ลายนิ้วมือสามารถมองเห็นและตรวจสอบได้

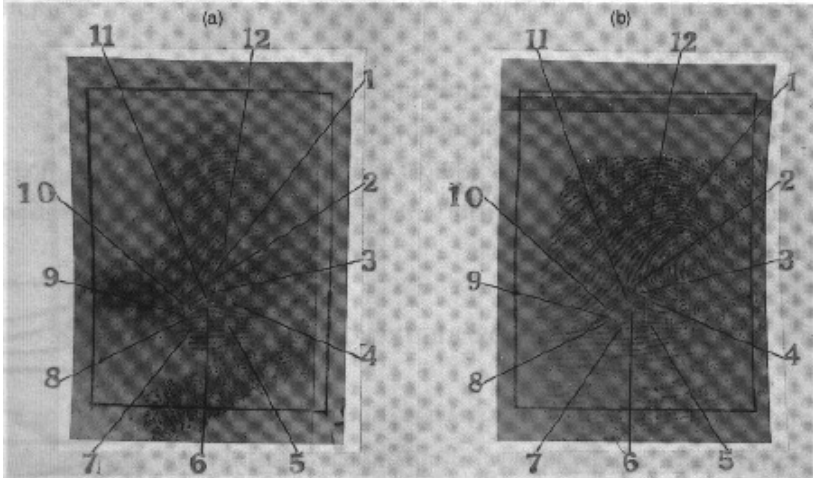
ในการตรวจสอบลายนิ้วมือด้วยวิธีการต่างๆ แบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ วิธีการทางแสง (Optical Methods) วิธีการทางกายภาพ (Physical Methods) และวิธีการทางเคมี (Chemical Methods) (อารี ชูดำ และคณะ, 2554)

หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์กับพยานลายมือ

ที่ผ่านมาที่มีคดีสำคัญและมีความสลับซับซ้อนซึ่งคลี่คลายลงได้ อาศัยหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ ได้แก่ คดี ฆาตกรรม นางสยามล เมื่อ 28 -2 กันยายน พ.ศ. 2536 คดีฆาตกรรม แว่นคอ 5 ศพ ครอบครัวบุญทวีเพื่อชิงทรัพย์เมื่อวันที่ 25 เมษายน พ.ศ. 2540 ซึ่งใช้พยานหลักฐานด้านลายนิ้วมือนำมายืนยันตัวบุคคลทั้งนั้น

การตรวจพิสูจน์เปรียบเทียบของลายนิ้วมือ

ภาพที่ 4 แสดงภาพการตรวจพิสูจน์เปรียบเทียบลายนิ้วมือที่ใช้ยืนยันตัวบุคคลว่าเป็นบุคคลเดียวกัน

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2557 เวลาประมาณ 12.30 น. เป็นคดีฆ่าโหดปาดคอฆาตกรรมบนดาดฟ้าบ้าน ทั้งศพบนหอรระฆังวัดในท้องที่ สภ.นามน จ.กาฬสินธุ์ เหตุเกิดที่หอรระฆังวัดดอนงค์สงเปลือย บ้านสงเปลือย หมู่ที่ 2 ต.สงเปลือย อ.นามน จ.กาฬสินธุ์ ได้รับแจ้งจากพระเฉลิมศักดิ์ จันทะโชโต รองเจ้าอาวาสวัดดอนงค์สงเปลือย ว่าพบศพนายประพันธ์ พัฒนชัย อายุ 45 ซึ่งถูกคนร้ายปาดคอจนอนิจกรรมเสียชีวิตอยู่บนหอรระฆังจากการตรวจสถานที่เกิดเหตุเข้าไปตรวจเก็บวัตถุพยานลายและฝ่ามือแฝง เบื้องหลังที่พื้น ตรวจพิสูจน์พบรอยฝ่าเท้าเป็นรอยเลือดที่เหยียบเลือดแล้วย่ำเดินลงจากหอรระฆัง ซึ่งพระเฉลิมศักดิ์บอกว่าไม่ได้ขึ้นไปเลย ตรงกับ พระเฉลิมศักดิ์ จันทะโชโต รองเจ้าอาวาส วัดดอนงค์สงเปลือย

บทสรุป

พิสูจน์เอกลักษณ์บุคคลเป็นส่วนหนึ่งในการพิสูจน์ตามกระบวนการวิทยาศาสตร์ ที่เก็บข้อมูลจากสถานที่เกิดเหตุ เพื่อพนักงานสอบสวนจะนำผลการตรวจพิสูจน์

ลายนิ้วมือมาใช้ประกอบสำนวนในคดี เพราะเป็นหลักฐานที่ได้รับการยอมรับว่ามีความแน่นอนและเข้ามามีผลสำคัญกับคดีต่างๆ ถือว่าประสบความสำเร็จ หลายๆ คดีพร้อมทั้งมองเห็นความสำคัญกับพยานหลักฐานลายนิ้วมือแฝงเป็นอย่างมาก ถือว่าเป็นการเปลี่ยนจากระบบกล่าวหามาเป็นระบบการตรวจพิสูจน์ที่รับฟังพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ เพื่อเกิดประโยชน์ต่อการบังคับใช้กฎหมายและเป็นหลักฐานที่สำคัญในการชี้หน้าผู้กระทำความผิดและลงโทษตามกระบวนการยุติธรรม

เอกสารอ้างอิง

- ณรงค์ กุลนิเทศ และคณะ. (2554). **คู่มือการจัดการความรู้ด้านการพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคล**. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- Kunnited, Narong. et al. (2011). **Manual Management of Knowledge about Identification**. The Suan Sunandha Rajabhat University. Office Research Fund.
- สรารัฐ เบญจกุล. (2550). **หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์กับกระบวนการยุติธรรม**. วารสารศาลยุติธรรมศรีทัศน์.
- Benjakul, Sarawut. (2007). **The Forensic Evidence to the Judicial Process**. Journal of the Judicial Process Siritasn.
- พัชชา สีนลอยมา. (2549). **การทะเบียนประวัติอาชญากรและการพิมพ์ลายนิ้วมือ**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร.
- Sinloyma, Patcha. (2006). **The Criminal Record and Proven Shattered Fingers**. 4th Edition. Bangkok : Printing Petak Angsorn.
- อรรถพล แซ่มสุวรรณวงศ์ และคณะ. (2546). **นิติวิทยาศาสตร์เพื่อการสืบสวน** 2. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ทีซีลีพริ้นติ้ง จำกัด.
- Chamsuvannawong, Atthapol. et al. (2003). **For Forensic Investigation** 2. 4th Edition. Bangkok : TC Lee Printing Co., Ltd.

- พรรณี พนิตประชา. (13 กรกฎาคม 2553). เทคโนโลยีใหม่ในการระบุลายนิ้วมือ. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก <http://www.vcharkarn.com/varticle/41125>.
- Panitpracha, Pannee. (July 13, 2010). The New Technology in Fingerprint Identification. (Online) Accessible from <http://www.vcharkarn.com/varticle/41125>.
- อารี ชูดำ และคณะ. (2554). การตรวจสอบลายนิ้วมือแฝงด้วยวิธีทางกายภาพ (The Detection of Latent Fingerprints by Physical Methods). วารสารวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ปีที่ 39 ฉบับที่ 2.
- Suodoum, Aree. et al. (2011). To Determine Latent Fingerprints by Physical Methods (The Detection of Latent Fingerprints by Physical Methods). Journal of Khon-kaen University Science, 39 Year, 2th Edition.